

İsmail Okutan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmail Okutan

1968 Konya- Cihanbeyli-Küçükbeşkavak köyünde doğdu. İlkokulu doğduğu yerde okudu. 1991'de Kulu İmam hatip Lisesinden mezun oldu. İlk yazı ve şiirleri lisede okuduğu yıllarda Vahdet Gazetesi ile Sayha Dergisi'nde yayınlanmaya başladı. 1995 yılında Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesini bitirdi. Üniversitede okuduğu yıllarda Serzeniş adlı bir dergi çıkardı. Niğde'de yayınlanan Şafak Gazetesi'nin kurucuları arasında yer aldı. Türkiye'nin ilk yerel radyolarından olan Umut FM'in kurucuları arasında yer alıp bir dönem Kültür Sanat programı hazırlayıp sundu. İlk görevine 1995 yılında Elazığ-Baskil-Gemici Köyü İlkokulunda başladı. Elazığ-Baskil YİBO' da Sınıf Öğretmenliği yaptı. Samsun İlkışık Eğitim Uygulama Okulu ve Samsun 19 Mayıs İşitme Engelliler İlköğretim Okulunda özel eğitim öğretmenliği yaptı. Müdür yardımcılığı sınavını kazanarak Nisan-2005'te Samsun Halk Eğitimi Merkezine Müdür Yardımcısı olarak atandı. Samsun Çarşamba Atatürk İlkokulu ile Samsun Mustafa Kemal İlkokulunda Müdür Yardımcısı olarak görev yaptı. Aralık 2016'da atandığı Ankara Olgunlaşma Enstitüsünde halen Müdür Yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında yönetici olarak görev aldı. Ulusal ve uluslararası şiir ve anı yarışmalarında çeşitli dereceler, ödüller aldı. Halen çeşitli vakıf ve dernekte yönetici olarak görev yapmaktadır. Ülkemizde sanata, edebiyata, hayata, hüznü duyarlı, hakka ve adalete bağlı, haksızlık karşısında haykıran, gül medeniyetinin çocukları olarak yetişmiş, soylu eylemlere karışan hassas bir nesil için resmi görevinin yansırı birçok sivil toplum kuruluşunda da yer alarak mücadele etmeye devam etmektedir. Milli Gazete' de Köşe yazarlığı yaptı. Karadeniz Bölgesinde yayınlanan Denge Gazetesi ile İç Anadolu'da yayınlanan Merhaba Gazetesinde yazıları yayınlanmaktadır. Dergâh, Yediiklim, İslami Edebiyat, Kırkikindi, Genç Kardelen, Sayha, Umut, Ribat, Aklın ve Bilimin Aydınlığında Eğitim, Psikolojik Danışman, Vahdet, Ribat, Milli Şuur, Yağmur Çocuklar ve Çerağ gibi değişik dergilerde ve İnternet sitelerinde yazı ve şiirleri yayınlandı. Haberayna, Haberdem, Sanatalemi, Edebistan, Antoloji vb. internet sitelerinde yazıları yayınlandı. Henüz yayınlanmamış şiir, öykü ve deneme kitapları bulunmaktadır. Evli 4 çocuk babasıdır.

Ah Bir Haykırabilseydim Seni

Ah Bir Haykırabilseydim Seni
Keşke kavgayı çağırıyaydım,
Sert bir kavgayı, çağırıyaydım yanıma
Acil aramalardan çağırıyaydım kavgayı zulüm rıhtımına
Keşke öfkeyle sıvanmış duvarları yıkabilseydim.
Yıkabilseydim keşke öfke duvarlarını
Yakabilseydim keşke silah dolu gemileri
Yıkayabilseydim ah ne olur kanla boyanmış kalpleri
Kapatabilseydim gökyüzünü savaş uçaklarına,
Karartabilseydim tüm yeryüzünü tanksavarlara

Keşke yüreğimi açsaydım denizlere
Yüzümü vursaydım okyanuslara
Keşke hayallerimi boşsaydım dışerimle
Yıkabilseydim keşke nefsin nemli duvarlarını
Sevinçlere kurşun dökebilseydim keşke

Keşke isyan fenerini yakabilseydim alacakaranlıkta
Keşke bulutlar gibi ağlayabilseydim kayıp kentlerimin üzerine
Kayıp giden yıldızlara doğru çıkabilseydim keşke.
Keşke dağlara haykırabilseydim yitik sevdami
Keşke ağlayabilseydim prangalar vurulmuş sevdama
Keşke kurtarabilseydim avcılarının elinden yaralı ülkeleri

Ah bir haykırabilseydim seni
Ah adını yazabilseydim dağlara, yüreklere, göklere
Gam yemeden veda edebilirim hayata

İsmail Okutan

Ah Bir Kuş Olabilsem

Ah bir kuş olabilsem
Gönderebilsem yüreğimi yanına
Ah bir ebabil kuşu olabilsem
Uçup gelebilsem semalarına
Atabilsem yüreğimdeki şu bombaları
Ayaklarımdaki taşları fırlatabilsem
Yağdırabilsem ayaklarımdaki taşları
Zalim askerlerin üzerine ey Gazze.
Ah bir kuş olabilsem
Uçup gelebilsem semalarına
Verebilsem sana şu yüreğimi en azından
Bir sonbahar gecesinde göçebilsem buralardan
Emin ol, aklımdaki tek yer sensin,
Senin için çırpınır kanatlarım heyecanla
Hiç düşünmeden vurabilsem öfke taşlarıyla
Zulüm ve bomba yağdıran
Zalim askerlerin beyinlerini.

Senin değil, ey Gazze,
Senin değil, benimdir o çocuklar
İşkenceler benimdir,
Misket bombaları benimdir
Şiyah dumanlar beynimdedir,
Ölüm de benim olsun
Savaş da benim olsun ey Gazze
O yaşlı gözlerin sahibi benim,
O hüzün dolu yüreklerin sahibi benim
Ah bir ebabil kuşu olabilsem,
Uçabilsem semalarında
Ölebilsem ellerinde ey Gazze

Ben, Ebabilden bir kuş
Direnişe silah taşıyan bir gemi
Direniş erleri içimden yürüyor savaşa
Ben Ebabilin attığı bir taş
Yağdırıldım orduların üzerine
Fırlatıldım tankların üzerine
Ben, siyah taşlardan bir taş
Ben, Ebabil cinsinden bir kuş
Ben, nikel kromdan bir füze işte
İnsanlığım biçare yaramıyor bir işe

Sinirlerim öfke sızdırıyor aklıma
Bütün sırlar ifşa oluyor bana
Çocuk haykırıışları beynimi kemiriyor
Ah bir kuş olabilsem
taşıyabilsem bütün çocukları kafdağına.

İsmail Okutan

Aşk Şehrin Neresindedir?

Söyle ey sevgili,
Şehrin yüreği var mı?
Aşk şehrin neresindedir?
Damarlarında dolaşan kan mıdır?
Yoksa isyan mıdır?

Söyle, organlarını hangi savaşta dağıttığını
Çığlığındaki okları göğe nasıl fırlattığını.
Söyle ey sevgili;
Yüreğindeki arkaik sırları kim ifşa etti?
Hangi hüznün rüzgârı saçını dağıttı?
Hangi dağın başında duyguların dağıldı.
Açıl ey kalbim açıl, aşkın yerini göster bana.

Söyle, ey sevgili söyle,
Yeryüzüne acıları nasıl dağıttığını söyle,
Söyle, göğün en yüksek katına nasıl yükseldiğini,
Ayın kulağına hangi sırlarını fısıldadığını,
Söyle, İki kalbin bir kalıba nasıl sığdığını,
Bir ülkeyi kaç defa yıkıp yeniden yaptığını,
Kaç gece devlet yıkıp devlet kurduğunu,
Göklerin hasretinle nasıl inleyip titrediğini söyle.

Söyle ey sevgili,
Ölmüş bir şehir tekrar dirilir mi?
Ölü toprağına ruh serpilir mi bir daha?
Haydi, anlat bana,
Beni kendi kalbinde bir sevgili kılarak
Haydi, anlat bana.
Felluce'nin, Kurtuba'nın, Kosava'nın nasıl çıldırdığını,
Bağdat'ın, Gazze'nin nasıl intihara zorlandığını,
Afrika'nın, Kenya'nın, Sudan'ın, nasıl idam edildiğini.

Ey sevgili, Sen ölürsen ölür bütün dünya.
Sen ölürsen aşktan ne kalır geriye.

Söyle ey sevgili,
Acıları, elemeleri, hasretleri nasıl içtiğini yudum yudum
Savaş meydanlarında kalan kanlı elbiseleri nasıl öptüğünü,
Çıgıllara muhatap olan gece kuşlarının nasıl öldüğünü,
Haydi söyle,
Şehrin yüreği var mı?
Yüreğinde merhamet var mı?
Aşk şehrin neresindedir?

Söyle, Haydi söyle,
Kim üfledi bu şehrin ruhuna?
Kim kirletti bu şehrin namusunu?

İsmail Okutan

Ateşin İçinde Büyüyen Çiçek

Ölüm kadar şaha kalkmış bir isyan rozeti yakamda
Yakamozlara kaçmış biriyim ben adım mustazaf
İbrahim'i yakmayan ateş bu gün yüreğimde tuttu.
Terkisinde isyan taşıyan çiçeklerle
Bugün Fransız ihtilaline meydan okuyorum.

Sana söylenen sözler bana yapılan işkencedir
Benim aşkım ateşin içinde büyüyen çiçeğedir
kafamdaki yasak düşünceler dolaşiyor
Şimdi nereye koyacaksınız duygularımı.
Unutma ki
Musa'nın içinde boğulma korkusuyla
Yürüyüp kurtulduğu denizde,
Firavunun kurtulma umuduyla gelip boğuldu.
İbrahim teslimiyetiyle kuşanan yürekler
Ateşin içinde çiçekler büyütür.

Evet, terkisinde çiçek taşıyan ateş
İbrahim'i değil Nemrut'u yakmakla tembihlendi
Şaha kalkmış bir isyan rozeti yakamda
Ben miyim?
Topyekun toprağın yüreğini söküp atan bu çavlan
Ben miyim?
Suları içimdeki isyan gibi kabaran bu nehir.

Ey bana baskı yapan gurur
Ey baş eğmeyen isyan
Ey susmakta ısrar eden insan
Ey firavun kılıklı devlet beslemesi adam
Sana karşı okuyorum isyan şiirini
Belli ki kardeşlerin örgütlediği ihanete bir Yusuf istenir,
Mazlumların taşıdığı odunlarla yakılıp alevlendirilen
O kızgın ateşe bir İbrahim istenir.

İsmail Okutan

Aynadaki Gülümsemeler

Yakılmış kentler arasında onarıldı barış
Yakınlarım yıkımlarımın üzerine bastı
Ölmüş duyguların mirasçısı oldum,
Başka bir şey kalmamış olsa da
Pamuk şekerlerinin arasında uçuyorum.
Birden kurşunlar saplanıyor bedenime
Rüyada değil, aynada gördüm bu düşleri

Yüzümü güzel gösteriyorsunuz bana,
Ya ruhumu kim gösterecek?
Kim gösterecek hayallerimi?
Kim düşecek idam listesinden düşlerimi ey aynalar?
Hangi ayna gösterecek duygularımı?

Her gün karşına geçip özenle temizliyorum elbiselerimi
Ya ruhumu kim temizleyecek ey ayna
Ölü kentlerin çocukları ne kadar hayat dolu
Modern ülkelerde çocuklar ne kadar ölümcül
Söyleyin bana ey aynalar.

Yüreğimi kemirdi hüznün bir kez daha
Aynadaki bakışlar ne kadar asi
Dağlar ne kadar heybetliyse
O kadar kuşandım muhalif olmak erdemini
Aynada ruhunu görebilmektir asalet,
Benliğini acılar denizine gömmektir

Aynadaki görüntüler ne kadar benimse
Ben de o kadar aynayım sevdaya
Anlasana işte o kadar vurulmuşum sana
Görüntüne bakıp gölgene yapıştım işte
Ey esrik çağların yitik sevdası

Neden yüreğimi değil, yüzümü gösteriyorsunuz?
Sevdamı da gösterin ey aynalar
esrik şehirlerin çarşılarında,
İçime ayna olun görünsün antik şehirler
göstereyim mücadele dolu kabirleri
göstereyim sevginin sultan tahtındaki makamını
göstereyim içimdeki sedef kakmalı duyguları
onarıma alınsın kentin ölü ruhu

İsmail Okutan

Ayrılık Gemilerini Yaktım

Tut ki yüreğin orta yerinde amansız bir yangın tutuşmuş.
Tut ki beyin kanalımda zamansız bir devrim nöbeti tutmuş.
Ne kutup soğukları, nede buz mağaraları dondurabilir
Hangi güç söndürebilir içimdeki devrim ateşini
Ne zaman seni düşünsem, görsem düşümde ne zaman
Sıcak bir duygu girip akar tüm damarlarımda

Tut ki sevda silahıyla vurdun beni
Ferhat'ın aşkından daha üstün bir aşkla
Yüreğimi sana bağlamıştır kördüğümle
Tut ki tüm sevgini şırınga ile verdin bana, damardan
Ayrılık gemilerini yakıp dalarım aşk denizine

Işık saçar evrensel fikirlerim karanlık çağa
Bir sevgi dünyası kurar beyaz düşlerim
Mayınlı tarlalarda gezinir çıplak ayaklarım.
Bakışlarından oluşur bir ebemkuşağı

Tut ki bir sevgi devleti kurdu düşlerim
Sırça saraylarda Süleyman'ın tahtında oturursun sen
Tut ki yetim ve ezilmiş çocukların yürek suyu aktı yüreğime
Barış ağaçları büyütürüm, yeryüzünü gölgesine alacak barış ağaçları
Dünyanın tüm çocuklarına özgürlük aşısı yapar fikir doktorları

Tut ki bir sevgi devleti kurdu düşlerim
Tut ki sevda silahıyla vurdun beni
Bir meyan kökünden doğar mücadelemiz
Tutsaklığa derman özgürlük mücadelemiz
Kilitleri ve zincirleri kıran özgürlük
Hepimizi kanatlarına alıp uçar sonsuzluğa
Uçar sevgi ülkesinin yorgunluğuna.

İsmail Okutan

Beyaz Düşlerimin Öyküsü

İliklerim düğüm düğüm
Saçlarımda kırağı
Umut dolu içim dışım
Kitabın sürmesini çektim gözlerime
Seher vaktinin gebe ışığında gördüm
beyaz düşlerimi

Bu betonarme hayatın içinde
En tekil duygular kaplar bedenimi
Nazlı çocukların kanı dolaşıyorsa
Bu toprağın damarlarında
Yalnızca yapayalnızca
Bu topraklarda büyür bu çiçek
En ziyade bu vadide serpilip boy atar
Ve can atar savaşın künhüne varmak için

Hiç mi hiç kurumadı gözyaşlarım
Hiçbir şey söndürmedi içimdeki isyan ateşini
Sizin eşliğinizde müthiş bir ölüm korkusu
Ah! Bu korkunç betonsu duygular
İçimin ateşini söndürüp öldürüyor ruhumu

İsmail Okutan

Buruk Küskün Bir Fidan

Pusatsız gözlerimizde kızgın bir demir
Çile örsünde inatla dövülmeyi bekler
Önümüzde çağın küf hatıratlı tablosu
Sehpasız ve çapasız günler düşlerim

Başımızda zalimlerin demoklens kılıcı
Deli saçma bir sara nöbeti bekler
Nice kelepçeler var çocukların gözlerinde
Nice tutsaklıklar özgürlüğün içinde
Nice düğümler dudakların ucunda
Senin elinde çözölmeyi bekler.

Ağırlaşır başım dağ gibi gelir omuzlarıma
Büyüdükçe büyür yüreğim sığmaz içime
Hatta belki dünyanın kabuğu çatlar
Kocaman yüreğimi içime sığdıracağım diye.

Gözyaşımından yüreğime düşen son damla
Buruk küskün bir fidan büyütür içimde
Nice sürgün sevgiler ve selviler var
Senin dilinde övölmeyi bekler

Hüzün izli, siyah isli yüzümde
Meskûn bir ay portresi
Gökyüzündeki sevgi halesinin son halkası
Benim gözlerimde bir ışıltıyla oluşur

Gözyaşımından yüreğime düşen son damla
Sıcak ve şefkatli bir ırmak yürütür
Buruk küskün bir fidan yürütür içimde

ismail OKUTAN

İsmail Okutan

Çağlayan Bir İrmaktın Denizlere Sığmayan

Çağlayan bir ırmaktın denizlere sığmayan
Muştı kokan ellerin umut damıttı zindana
Hayat getirdin duygular mezarlığına
Mangal üstü sevdaları taşıdın yüreklerimize
Soylu duruşlar sakladın
İçinde aşk olan gecelerde

Çiçekler fışkırdı her taraftan senin gelişinle
Betonların arasından doğdu papatyalar
Yapraklar yeşil değil, Çocuklar mutlu değil
Dostlar dost değil, hayat hayat değil,
Sen olmayınca.

Çağlayan bir ırmaktın denizlere sığmayan
Elinde hiç düşmedi uğur böcekleri
Yüreğinde hiç üşümedi sevda çiçekleri
Geldin soğuk, buz gibi bir zamanda
Üşürken ve soğuktan ölürken hayat
Donmaktan kurtardın yürekleri.

Buram buram muştı kokuyordu ellerin
Yağmur taşıyan bulutlar gibi
Üzerimize sindi bir kez güzel kokun
Dilimizde nakarat yanık sevda türküleri
Yüreklerimizi dağladı bir kez senin sevdan
Ferhat'ı engelleyen dağlar çıksa da karşımıza
Mecnun gibi çöllerde kaybolsak da
Yusuf gibi kuyulara atılıp unutulsa da bir ömür
İbrahim gibi ateşler atılsak da
Yüreğimiz taze kalır her dem.

Yeni doğan ırmağı yudumladım ardın sıra
Umut dolu bir deniz yürür yanın sıra
Ayaklarıma gelir emrin koşarım peşin sıra
Bir bahar, bir bahar ki; getirdiğin bize
Sorma, aşk sarhoşluğunda erittin bizi
Etrafımızda açan çiçeklere hep ruhun doluydu
Ayaklarındaki prangalarla yolun hep aşk yoluydu

Çağlayan bir ırmaktın denizlere sığmayan
Tutsak ırmağı saldın çorak topraklara
Yasak günlerde yeşerdi beşinci mevsim bahçeleri
Mangal üstü sevdaları besledin göl kenarında
Öksüz kumruların kanatlarında kaldı hep aklın
Yüreğinde bitimsiz sevda ateşi
Hiç düşürmedin elinden dünyanın yanık coğrafyalarını
Güllerin sürgün edildiği mevsimlerde içimiz ürperdi
Kuyuların dibindeki sular ürperdi
Kuşlar ürperdi
Çiçekler ürperdi
Biliyorum gök enginliğinde
Yunus hasretinin ağırlığında

Ferhat aşkının büyüklüğünde olan sevdayı
Yudumladın tek başına
Deli gömleği giyip oturdun aşkın deli tahtına
Bir damla yağmur, bir papatya kokusu
Seni hatırlatır bana, çıkarken bu dik yokuşu
Gördüğümüz her gül senin kokunu getirir yanımıza
Senin adını ekleriz ölüm andımıza

Yüreğinden belli olur bir yiğit derdin
Saadet güllerinden kokular sürünmek senin derdin
Ne kutup soğukları, ne zemheri ayazı
Güllere çevirdin hem kışı, hem yazı
Hep yürüdün mayın tarlalarında
Ne bir papatya şenliği, ne bir gonca gül
Teninde dört mevsim bahar açıldı
Tutsak coğrafyalara özgürlük tohumları saçıldı

Çağlayan bir ırmaktın denizlere sığmayan
Umarsız bir mevsimde gelip umut verdin esrik çağa
Karanlık izbe dünyamız durdu çerağa
Yüreğimizin çoğaldığını gösteriyorsun zamana
Muştı kokan ellerin umut damıttı zindana

İsmail Okutan

Çocuklar İçin İsyan Şiiri

Ey uçurumlarda doğup uçurumlarda ölen çocuk
Bir atımlık bir sevgi kaldı dünyamızda
Onu da biz kurutup bıraktık savaş meydanlarında
Bırakın artık çocuklar nefret kasmaya devam etsin
Benim yolum durağan bu zeminden doruğadır,
Benim yolum kıyam yoludur, gidiyorum
Yüreğimde bir intikam gülü

Alnıma bir çelenk dayadım çocukların idamından
Onarılmış bir hayat için kendimi isyana ayarladım
Saçım beyazlamaya
İçim isyana yüz tuttu
Bir isyan ki
Bekar bir adamın gerdeğe girişi nasılsa
Öylece isyana girmek
Öylece koşmak ölmeye
Bu insanlar neyi haykırıyor
Hangi gülün patlayışını sayıyor
Yüreğin atışıyla hangi duygular yeşeriyor

Anadolu'nun topraklarında buğday başakları gibi
İsyan büyümeli durmadan
İsyanı büyüten sevdalar çoğalmalı
Bu isyanın büyümesi için
Ne güneş gerek ne yağmur
İsyana yürek sevgisi gerek yürek sevgisi
Siz yüreksiz insanlar girin isyana
Haydi çocuklar isyanı bize öğretin artık
Kitabın içinden kıyama çıkartın artık
Ne güneş gerek ne yağmur
Çocuklar her şeye yeter

İsmail Okutan

Evet Eylem

Sana da açık bir kapı bırakıyorum
Çehde susamış bu boş yüreğimde
Ölümü vuramayan silahlar
Nasıl vurur insanları
Bense güller atarım çocuklara
O gülücüklerle, güllerle
Geniş bir isyan başlatırlar içimde
Hüzne bulanmışsa bu neslin umudu
Kıyama susamış bir ordu yürüsün içimde
Silahların namlusunda
Çiçek büyötmek değil mi umut

İçime sığmayan inkılâp
Sürekli bir nesli örgütler
Ölesiye bir eylemle tanış olsun için
Burkulan yüreğimi bu olguyla doldurdum
Yeniden zulmün üzerine boşalsın hıncım

İşte sana da açık bir kapı bırakıyorum
Çehde susamış bu boş yüreğimde
Kendi ellerimle büyüttüğüm isyan çiçekleri
Sana itaat etsin diye
evet eylem,
İçime sığmayan inkılâp
Sürekli bir nesli örgütler
Yeni bir isyan başlasın diye
Evet, eylem sana döküyorum kanımı
Kalıbıma döküyorum seni
Kıyama hazırlanan bir ordu oluşuyor içimde

İsmail OKUTAN

İsmail Okutan

Ey Masum Kalbim

Ey bir tarafta sevgileri bir tarafta hüznüleri besleyen kalbim,
Ey Leyla ile Mecnunun aşkına es değer bir aşkı büyüten kalbim,
Ey duygularımı kanatıp içimi kan gölüne çeviren yabancı,
Ey içimde birike birike esrarlı bir yara haline gelen sancı,
Al götür beni umutların tükendiği beldeye.

Ey yılanların kalbini doyuran toprak,
Ey insani istek ve arzularıyla birlikte yutan ıstırap,
Yeşert sevgi güllerini, büyüt barış ağacını.,
Ey en kutsal sevdalara yardım ve yataklık eden kalbim,
Yeşert sevgi güllerini, büyüt badis ağacını.

Ey bir tarafta sevgileri, bir tarafta hüznüleri besleyen kalbim,
Ey Leyla ile Mecnunun askına es değer bir aşkı büyüten kalbim,
Ey gül bahçelerinde kaybolmuş bülbüller,
Ey bahçemi beğenmeyip küçümseyen sümbüller
Yeşertin sevgi güllerini büyütün barış ağacını

Ey mutluluk kütüğünden filizlenip büyüyen hüznü
Büyüttüğün dallara yuva kursun yetim kuşlar
Gölgesinde barınsın tanımsız duyguların çocukları.
Ey sonsuzlayım uzanan aydınlık sevdamin sahibi,
Al götür beni İbrahim'in ateş çemberine.

Ey bir tarafta sevgileri, bir tarafta hüznüleri besleyen kalbi,
Ey Leyla ile Mecnunun aşkına eş değer bir aşkı büyüten kalbim,
Al götür beni Yusuf'un rüya tahtına.
Al götür beni Yusuf'un zindandaki bahtına.

Ey karşılıksız dostluklara evini açan kalbim,
Al götür beni Eyyüb'ün çile mesaisine.
Ey dünyanın en saf, en kaim duygularının mekânı olan çocuk
Al götür beni masum bakışların mutluluk özlemine.

Gözlerimden denize yansıdı hazin bir dekor
Açıl sır perdesi artık açıl, nedir sırtımdaki kambur?
Né olur, sonsuzluk yolunda beni son limana bırak, ey vapur.

Ey bir yani kıvılcım, bir parçası kor olan kalbim,
Ey bir tarafta sevgileri, bir tarafta hüznüleri besleyen kalbim,
Ey Leyla ile Mecnunun aşkına es değer bir aşkı büyüten kalbim,
Her gün içimde büyük bir kıyamet kopar kimse anlamaz,
Neden, ama neden, ben miyim yeryüzünde en büyük günah
Yıkıldı, dünyanın zulüm saltanatı ey kalbim, üzülme
Bu dünyada sevinç diye bir şey var mı bilmiyorum?
Ben hep derin bir hüsrânı yaşadım
Dökülün yere yıldızlar, dökülün,
Gümüş duygularım yükselsin.

İsmail Okutan

Ey Ortadoğu Çocuğu Őeyda

Faili meçhul duygular yüzünden
Faili malum cinayetlerle
Vurdular seni benim içinde ey Őeyda
Bir yüzüm ağır hüzündür,
Diğer yüzüm hafifletilmiş sevinç
Ve yüreğim delik deşik bir coğrafyaydı
Gözlerin ki ayın on dördü gibi doğmuş bir aydı
Bakışların kurşun gibi acıları her hücreme yaydı

Elektrik hızıyla kanımda dolaşıyor kıyam
İsyan üretimine başladı gönül fabrikam
Ardından seri sevgi üretimine başlayacak fabrikam
Fikrimle zikrimle seni anardım
Yalnızlığım, kahrım, sana ağlardım ey Őeyda

İçimde orta doğudan bir yer yanıyor
İçimde bir Ortadoğu yanıyor
Neresidir bilmiyorum ey Őeyda.
Hüznümle, isyanımla, umudumla, sana koşardım
Tüm hücrelerimle sana yanardım ey Őeyda

Ortadoğu'da yaşamak
Pimi çekilmiş bir bombaydı
Patladı ve öldü hayat
Gökyüzünün tüm yıldızları üstümüzden kaydı
Bakışların kurşun gibi acıları her hücreme yaydı

İsmail Okutan

Ey Savaşın Başşehri

Sihir ipine gerilmiş bir ülke
Ve burkutulmuş bir insan kümesi
Çıldırır içimde ey gece!
Tek suçu kendi evrensel yüreğiydi
Tek yükü kendi yoğun kafasıydı
İçimizi karartılmış günlere çeviren
İnsanlığın en çok hüznün üreten yuvasıydı

Gelin denizleri boşaltalım açık yüreklilikle
Belki gemileri yakmadan önce
ölmeye vakit buluruz.
bir ülke ki his ehli
bir insan ki ümit içinde ümitsiz
O halde söyleyin bana
Kim isyanları besleyecek göğsünden?
Kim çocukları büyütecek bu isyandan?
Kim besleyecek savaş çocuklarını?

Ey Savaşın Başşehri,
Savaşın ülkesi neresidir?
Akça pakça yüreklerimizle nasıl bulandık kara sevdalara
Akça pakça yüreklerimizle nasıl tutulduk kör kavgalara
Belli ki bir kahır ürpertisine vurulmuşuz
Ve bir devrim sevdasına tutulmuşuz

Akça pakça yüreklerimizle nasıl tutulduk kara sevdalara
Akça pakça yüreklerimizle nasıl tutulduk kör kavgalara
Şimdi yanaklarımızdan sızan şu yağmur
Gittikçe artırıyor sevdaya olan susamışlığımızı
Gittikçe yeşertiyor düşünce toprağımızı.
Baharın gelişini yakınlaştırıyor tutuşan alevler

Ey ülkesi olmayan savaşın baş şehri
Ey alev alev tutuşan şehirlerin ateşini
yüreğindeki denizin suyuyla söndüren coğrafya
ben de bilirim artık senin gibi hüznün tadını
senden öğrendim çilenin adını,
ışkencenin sanını
evlat acısını
ey Beyrut, ey Gazze, ey yitik corafyalar!
En iyi sen bilirsin savaşın tadını,
gecenin kapısını kapatmanın anlamını.
En iyi sen bilirsin,
En kadim zindanlardan
en vicdansız cellatların koltuk altlarından kopup gelen
ışkencenin kokusunu.

Gece gündüz yırtınıp duruyorsun
savaşın kühüne varmak için,
Felluce'den uçan serçeler
Senin semalarında vuruldu ey savaş.

İsmail Okutan

Gökkubbeye Çıkmış Duygular

Ağlaya ağlaya yaşarsın bu garip zamanı
Ellerinde hüznün sarısı bir demet çiçek
Yüzünde zamansız bir mahcubiyet
Vücudun üstüne yığılmış külçe keder
Her dem taze tutulmuş anılar buharlaşır
Ansızın gök kubbeye çıkarır seni
Yıllanmış gözyaşları eritir külçe duyguları içinde,
Neden zulmün rihtimine tırmanmaktasın ey halkım.

Sevinçler bozuldu, yeryüzü elem doldu.
İçindeki ihaneti seyrettikçe ölmekteyim,
Ey ilahlığa soyunmuş aciz acayip yaratık,
İsyan ediyorum çocuklar vurulmasın artık
Neden zalimin silahı önünde eğilmektesin ey halkım.

Kalpler korku ile çarpar topluca,
Sular çirpınır, kuşlar çirpınır,
Kurşunlar değerse yetim güllerin kalbine,
Vururum kendimi gönül dağlarına.
Deprem olur, merhamet ölür altında.
Sevince benziyor hüznün bu diyarda.

Bülbülün figanı arşa çıkıp bulut olur,
Kızılca kıyamet kopar, ebemkuşağı iner yeryüzüne,
Gök kubbe kimin üzerin çökecek ey zalim?
Pamuktan merdivenlere tırmanıp çıkarlar
Ay yüzlü, ipek yürekli çocuklar yürek devletine.

Yalnız ben ağlarım yalın duygularla,
Ağır hüznüler ile çıkarım göğün en üst katına
Älemi seyret ki çiçekler ağlıyor,
Karakışta donup yas bağlıyor,
Yanıma düştü ağır bir gülle,
Güller açar mı etrafımda şimdi?
Ne zaman çıkaracaksın beni bu girdaptan ey kalbim?

İsmail Okutan

Gözlerinden Yağmur Taştı

Yüreğın açılmış aşk vadilerinin kokusuna
Gözlerinde kırlangıçlar dolaşıp gezinir
Soğuk su pınarları için kayalar delinir
Çocuklar gökyüzünde yağmurun kapısını açtı
Gözlerindeki renk ebemkuşağını da aşdı

Ey savaş direnci, ey barış yorgunu
Ey gücünü çocuk kalbinden alan
Bu yenilgi yaşanmış hangi duyguların bozgunu
Demiri kesmeye hazırdır elleri her an
Çağı kökünden sulamaya hazır yüreğinin pınarı

İnsanlar açtıkları an gözlerini
Anlayacaklar bu savaşın görevini
Çocuklar gökyüzünde yağmurun kapısını açtı
Gözlerindeki renk ebemkuşağını da aşdı

Ey deli çocuk kentin nabzını yokla
Sen gittin diye nasıl da kendinden geçmiş
Kalbi sökülmüş şehre içinden bir kalp çıkarıp tak

Ey güvercinlerin suyundan içtiği ırmak
Ey insana sevgi, savaşa barış katan
Ey ölümden sonra sonsuzluğu bekleyen
Ey kırlangıçların teninden elbiseler biçtiği çocuk
Yüreğini al tak kalbi sökülmüş çağa

İsmail Okutan

Gözlerine Değdi Benim Gözlerim

Ey akan kanlarda gözlerimi yakan çocuk,
Ey gözlerimi kan çanağına döndüren çocuk,
Ey bombalar altında yüreğimi yakan çocuk.
Ey Gazze'nin hüznün bakışlı çocuğu,
Ey Kafdağı'nın ardında saklanan nazlı sevdam,
Sen Halep
Sen Halepçe
Sen Suriye
Sen Türkiye,
Anladım ki;
Aşk sevince üzölmekmiş
Aşk üzölünce sevmekmiş.
Aşk Kurşuni bir ağırlığı tek başına taşımakmış.
Senin gözlerine değdi bir akşam vakti benim gözlerim.
Kırmaktan korktuğum gülümün dalısın sen,
Bir baharda açılacak geleceğimin falısın sen.
Gözlerimin her dem arayıp sevdasını demlediği
Bakir bir sevgisin sen artık.
Sen Gazze'sin.
Sen Keşmir'sin.
Sen Mekke'sin.
Sen Hama ve Halepçe'sin.
Sen Şam ve Halep'sin.
Sen Mısır ve Libya'sın.
Sen Çeçenistan'sın
Sen Afganistan'sın
Sen Türkistan'sın.
Sen toprağımın soğuk suyu Musul'sun.
Bahçemin en nazik çiçeği Bosna'sın.
Sen Nil ve Fıratsın.
Sen Meriç'te akan özlem
Endülüs'te öksüz Elhamra sarayı
Sen zulme gözlem olmuş Cebeli Tarık
Asya' da gönüllere düşen cemre
Açlığın ülkesi kara yazgılı Afrika'sın
Sen yüreğimin en dokunaklı yanında sakladığım nazik bir çiğeksın
Esrik coğrafyalarımın kara gözlü çocuğu,
Şen ninelerin duasında sevdamın yitik ülkesi,
Özgürlük aşığı çocukların gölgesi,
Zulüm altında inleyen kalplerin yörüngesi.

İsmail Okutan

Gurbetin Türküsü

(Zihinsel engelli bir çocuk olan Basri ŞENGÜN' ün sınıfta gözlerini kapatarak okuduğu şiir) .

Neden ağlıyorsun
Canım benim annem
Göz yaşlarım dinmiyor
Güneş batmaz üzerimde
Akan göz yaşlarım inmiyor
Güzel ağlıyorsunuz
Yüreğim dağlıyor yüreğim
Neden ağlıyorsun
Canım benim annem
Güzel ağlıyorsun güzel anam
Geleceğim mutlaka geleceğim ağlama
İçim içim kan ağlıyor
Hasta oldum anne
Beni iyileştirecek sevgin

Ağlama güneş ağlıyor
Sakın gurbetlere ellettirme beni
Güneşim hiç batmıyor
Ne olur ağlama vatanım
Gurbet sel gibi aldı beni
Şiir oldu askerim benim
Gurbet aldı beni elimden
Ayaklarına kapandım sular gibi annem
Hasretim duman duman kokluyor
Küçüktüm daha gözlerimi kapattılar
Ölmedin ruhumda yaşıyorsun
Toprağa elimi sürmeden
Beni neden bıraktın gittin anne

Derleyen: İsmail OKUTAN

İsmail Okutan

Güllerin Açılacağı Baharı Düşlerim

(Kutlu bir gülün sevdasını savunan adama ithaf ediyorum.)

Gülün sevdasına giden yolda
Uğradın bir gönül kavgasına
Gülün sevdası yüreğimi dağlar
İki gözüm iki çeşme ağlar

Dumanların ortasında dağlar
Nasıl dik durabiliyorsa
Nasıl suskun
Nasıl cesur olabiliyorsa
Güllerin açılacağı sabahı
Öylece bekliyorsun
açıları sevda diye yudumlayarak
Öylece dikiliyorsun dikenlerin karşısına

Seherin en koyu anında
Aydınlık bir yol uzanır içine.
Yeni bir umut damıttın kalbime
Kara gözlü bir sevda doldurur içime/direnmeyi
Mavi gözlü bir çocuk gibi doğrulunca düştüğün yerden
Öğrettin bize mücadele etmeyi

Yüreklere büyür gülün sevdası
İçime açılır sabahın yolu
Karanlığın en koyu anında
Aydınlık bir ruhla yürüdün
Yıldızlar hep sıralanmış ardında

Tutuldu kutsal toprakların gül sevdasına
Uğradın bütün çocukların gönül kavgasına
Ah efendim nasıl bir savaştır bu, nasıl bir savaş
Öldükçe diriltilip sonsuza götüren
Dirildikçe yeniden başa döndüren
Girintili çıkıntılı duygularım karışır gökkuşağına
Yıldızlar karışır sevdanın gönülkuşağına

Bir avuç sevda için
Bin gönül çeşmesine uğradın
Bir avuç mücadele için
Bin karlı davaya uğradın.
Zulüm akan bir nehrin kenarında
İntikam duygularıyla uyandı kalbim
İçi yaşam dolu bir çocuk gibi
Hep büyük umutlarla bakakaldı gözlerin

Bana acı veren gecelerde
hep senin yolunu gözledim
İçi kahır dolu bir mülteci gibi
Hep derin tepkisizlikte bakakaldım
yüreğime inmişken kırağı
Senin sevgin eritti buzulları

Açtı sır perdesini
Eritti buzulları, dağıttı karanlığı
Ah efendim bize öğrettiklerin

Çiçeklere inmiş kırağı
Yüreğimize inmiş senin sevgin
Eritir buzulları, dağıtır karanlığı sözlerin
Ardından bakakalır hep gözlerim
Acı veren gecelerde senin yolunu gözlerim
Güllerin açılacağı sabahı özlerim

Dumanların ortasındaki dağlar gibisin
korkusuzca dikiliyorsun korkunun karşısına
Gülün sevdası yüreğimi dağlar
İki gözüm iki çeşme ağlar
Sevgi akan bu nehrin kenarında
İçi yaşam dolu bir çocuk gibi
Zafer duygularıyla uyandı kalbim
Yüzünde güllerin açılacağı baharı düşlerim

İsmail Okutan

Günlerden Hüzün Günü

Günlerden hüzün günü
Daha ceninken öldürülen bir halk
Bir topun ağzına mermi sürer gibi
İsyan duygularıyla doldurur bedenimi
Kan hücum eder beynime
Birden irkilip fırlarım eylemin kerevetine
Kadınlar korku dolu evlerinde
Şahdamarı gibi yakın otururlar ölüme
Dur durak bilmeden koşarım ölümüne

Günlerden hüzün günü
İnsanları insanlara eklemleyerek
Zulüm ve ıstırapla yoğruldu bu toprak
Çocukların sapan taşlarıyla savaştı bu toprak
Daha ne kadar soykırım varsa burada
Daha ne kadar vahşet varsa burada

Günlerden hüzün günü
Kurşunları tutunca böğründe çocuklar
Bedduaları gökte tutulunca kadınların
Mazlum bir halkın toprak parçası gibi yüzünde
Ölüyor insanlık, ölüyor
Açılıyor yine asırlık yaram
Tuzla buz oluyor zaman
Kurşunları tutunca böğründe çocuklar
Arşı alaya çıkınca çığlıkları kadınların
Her şey ters dönüp yok oluyor
Anlamı kalmıyor hiçbir şeyin

İsmail Okutan

Halepçe Toprağının Varislerine

Halepçe kolumdaki kelepçe
Alnımdaki kan-ter değil
Alnımdaki hançerdir
Omuzlarım üstünde kurulmalıdır
Sizin şehriniz yeni baştan

Zulüm geçtiyse bu diyarlardan
Bilinmeli ki
Kıyam da geçecek elbet bu diyarlardan
Bir ağaç boyunca nefretim çoğalınca
ricat ederim
Bu vahşi ve kalles hayat oyunundan

Halepçe damarlarımdaki kandır
Gayri isyan için an bu andır

Ölmekten korkmayın sevgili büyükler
Bilinmeli ki
Bizim coğrafyamızda ölüm bir sevgilidir.
İşte bundandır yaşamanın başka bir adı ölümdür
Hicret başka bir adıdır ölümden ölüme akmanın
Yaşamak bir başka adıdır canını ölüme satmanın
Hayat başka bir adıdır derdiyle tek başına yanmanın

Halepçe damarlarımdaki kandır
Gayri isyan için an bu andır

İsmail Okutan

Ilık Bir Ölüm Duygusu

İnsan körfezinde biriken kansa
Ilık bir ölüm duygusu dalgalanıp
oyulur içime
biz ki aşka yaslanmış bir davaya adanmışız
içtikçe susuzluğumuzu artıran
bu aşkın keskin bakışına sorgulanmışız
ey dipsiz bir kuyu gibi içime oyulan savaş
bu kaçınıcı gemidir canımdan koparıp ateşe verdiği
ılık bir ölüm duygusu dalgalanıp durur içimde
kurşun yağar, kan akar,
çocuklar ölür, kuşlar kaçar
güvercinlerin tüyü titrer
anneler çocukların üzüntüsüne titrer

fakat,fakat
tamahkar gözler uzaktan bakakalır
çocukların gözleri kan ve kin dolar
kulakları kurşun sesleri
aç kalmış gözlere toprak dolar
ve çığlıklar, çığlıklar
ah çığığı, geliyor çığığı günahsız çocukların
annesi cesedin önünde param parça
çocuk annesinin gözlerine dikmiş ölü gözlerini
ölü gözlü bir çocuk
yakar insanlığın isyan ateşini
tutuşturur yüreklerin fitilini
ılık bir devrim duygusu dalgalanıp yıpratır içimi
işte o vakit aşkın keskin bakışına sorgulanırız
dört elle sarılırız yüreğimize
sarılırız kitaba
sarılırız isyanın tellerine
sarsılırız ihanet bandıralı gemilerle
ah çocuğum ah
seni bu ateşten kurtaracak olan kitaptır
bu özgürlük kitabının dostluğudur
beyin kanalların iyice daralmadan
ey çocukluğunu yaşamayan çocuk
oku ve yaşa bu kitabın karelerini

İnsan körfezinde biriken kansa
Ilık bir ölüm duygusu dalgalanıp
oyulur içime
yak artık insanlığın isyan ateşini yak
yak korkak savaşçıların eteklerini
tutuştur yüreklerin fitilini
ey ölü gözlü çocuk

İsmail Okutan

İçime Gömülü Sedef Kakmalı Duygular

Yakınlarım yıkımlarımın üzerine bastı
Yakılmış kentler arasında onarıldı barış
Ölmüş duyguların mirasçısı oldu dağlanmış yürekler,
Kokuşmuş düzenlerin yerine Sevgi devleti kuruldu.
Rüyamda değil, aynada gördüm bu düşleri
Yüzümü güzel gösteriyorsunuz bana,
Ya ruhumu kim gösterecek,
Kim gösterecek hayallerimi,
Kim yaşayacak yitik sevdami,
Kim düşecek idam listesinden düşlerimi ey aynalar
Hangi ayna gösterecek duygularımı.

Karşına geçip özenle temizliyorum elbiselerimi
Peki, kim temizleyecek ruhumu
Kim ruh verecek ölmüş modern kentlere.
Ölü kentler ne kadar hayat doluysa,
Modern ülkeler o kadar ölümcül,
Ruhlar o kadar onarıma alınmalı acilen.

Gördüm; yüreğimi kemirdi hüznün bir kez daha
Aynada görüntüler ne kadar gerçek ve asiyse,
Dağlar ne kadar gerçek ve heybetliyse,
O kadar kuşandım muhalif olmak erdemini
Aynada ruhumu görmek istedim,
Benliğimi hiçlik denizine gömmek istedim.

Aynadaki görüntüler ne kadar benimse
Ben de o kadar aynayım sevdaya
Anlasana işte o kadar vurulmuşum sana
Görüntüne bakıp gölgene yapıştım işte
Ey esrik çağların yitik sevdası

Neden yüreğimi değil, yüzümü gösteriyorsunuz zamana
Sevdami da gösterin esrik şehirlerin müşrik çarşılarına
Ayna olun bana herkes görsün antik zamanların sevdasını
Ayna olun bana herkes görsün mücadele dolu ruhumu
Ayna olun herkes görsün sultan tahtına oturan sevgiyi
Görünsün içime gömülü sedef kakmalı duygular.
Akılımı başımdan aldı sedef kakmalı duygular
Aşktan beter bir aşkla bağladı beni sevdaya.

İsmail Okutan

İnsan

İnsan ne kemikten, ne deriden,
Ne saçtan, ne etten
Ne de kandan ibarettir.
İnsan en derinden
Duygudan ibarettir.
Damarlarında akan duygu inciden
Ruhtan, manadan, sevgiden
Ve emellerden, evet emellerden
Hülyalardan, umutlardan ibarettir.
En çok da özlemden ibarettir.
İnsanda her zaman bir tutam tutku,
Her zaman taze bir heyecan olur.
Her zaman olur içinde bir utku,
Heyecan, heyecan, heyecan
Sevdasına baş koymuş bir can
Eylemi toprakla buluşturan kan
İnsan kalpten ve duygudan
Beyinden ve utkudan ibaret insan
En çok duygudan ibarettir.
İnsan elemden
Ve eylemden ibarettir.

İsmail Okutan

İnsancıl

İtiraf etmeliyim
Aşkın kızgın demiri ilk kez dağladı yüreğimi
Ve itiraz etmeliyim
Şu umarsız dünyada
Bilmem kaçınıcı kez ateşledik fitilimizi
Ama İbrahim'i yakmayan o bitimsiz ateş
Nasıl yakar insanları

Düşün
İbrahim'i yakmayan o bitimsiz ateş
Güllere dönüştüyse
Düşün bir eylem'se arzuladığımız
Elimizde kitap,
Elimizde demir,
Elimizde mizanla
Üstüne üstüne gitmeliyiz yaşamanın
Yoksa kapı komşumuz zulüm
Boşaltır kalbimizin insancılığını
Düşün bir eylem'se arzuladığımız
Yaşamı yeşil tutan sevgiyle dengelensin
Kafamızla kalbimiz

Evet eylem
Ama illa da eylem
İbrahimi bilinçli bir eylem
Yoksa kapı komşumuz zulüm
Boşaltır kalbimizin insancılığını

İsmail Okutan

İnziva

Umutsuz bir gece vakti
Ansızın girdin kalbime.
İliklerimde hissettim seni
Titreyip inledim sessizse
Yakamozlara kaçtım,
Yalnızlıklara sığındım bu gece.
Kollarımı güllere açtım
Yıldızlar aktı içimden
Yıldızlar ki, gözlerimdir doğum yerleri
İçimi yaktı gizli aşkın
Aşkın ki gizemdir kalbimde.

İbrahim gibi attılar beni ateşe,
Ateş ki özgürlüğü tutuşturdu içimde.
Mahşerin ortasında yalnızlığı yaşadım,
Yalnızlık ki çoğalttı yüreğimi.
Benden kopardılar seni
Aç ve susuz kaldığımı hissettim.
Sen ki resmin ve hayalinde bile aşk vardı.
Sen ki çağlayan bir ırmaktın kurak topraklarda
Sen ki altın bir duyguydun çürümüş bu kentte.

Ansızın bir fırtına gelir,
Her şeyi söküp alır içimden
Hüzün yağar umut olur
Şarp duyguların ardından
İşrak vaktinde güneş bakar, büyüler beni.
Toprak yeşerir, bir orman patlak verir içimde.
Gecenin vaktine tutundum,
Bıraksam uçuruma düşerim.
Sevgilerin sevgisi gelir yanıma.

İsmail Okutan

İyi Bilir Çoban Gecenin Gizemini

Zifiri gecenin kalbinde oturup
Kapkara isli bir çaydanlıkta
Kaynayan çaydan dinler neyini
Yıldızların cümbüşünü seyrederek
Çaydaki ayrılığın kokusunu içerek

İyi bilir çoban gecenin gizemini
Azık çantasına koymuştur hayatın elemi
Gecenin tüm yıldızlarına vermiştir elini

Herkes uykudayken bir gece yarısı
ters çevirir hayatın işaret levhasını
Ortaya koyar kendi kalbinin aynasını
Çobanın yüreğinden geçer ısığı bıçak olan yılan
Büyülü bir rüyadır tüm yürümleri hükümsüz kılan
Akreple birlikte ilerler korku.

Çoban terk eder boş bırakır keçesini
Çocuk uzaklaşır hayattan bize bırakır neşesini
İyi bilir çoban gecenin gizemini
Azık çantasına koymuştur hayatın elemi
Ve iyi bilir çocuklar savaşın acımasızlığını

Bindiği sandal battı aşk denizinde
Elinde küreği kaldı.
Sevdası ayın on dördü gibi parladı
çölde yüreği kaldı
Duyguları bulaşmıştı sevda ateşinin islerine
Bir sarmaşık gibi uzandı ta yüreğinin abislerine

çoban iyi bilir gecenin gizemini
terk eder boş bırakır keçesini
Ve iyi bilir çocuklar savaşın acımasızlığını

Gecenin kalbimse oturup
Kapkara isli bir çaydanlıkta
Kaynatır çayını
Yıldızları ayinin seyrederek
Acıları yudumlayarak
İyi bilir çoban çölün ruhunu
Ve çaydaki ayrılığın kokusunu
Ve şehrin hasretini.
Yüreği açılır çölün enginliği kadar.
Yetim bir vahada her an hasret türküsü yakar

İsmail Okutan

Karartılmış Kent Düşleri

Cehennem çukuruna batırılmış bu kentte
Dayanamıyorum bu esarete
Yüreğimin tellerini kopart
Kopart acıya bağlanan damarlarımı
Hayat damarlarımı kopart
Ey hayat

Devrik bir çınarın kırık dalları
Serpilmiş öksüz sokaklara
Yenik ekin başaklarının taneleri
İssız, ışısız barklarda

Kuyu diplerinde yatıyor
Kaybolmuş insani hayatlar
Yanıp yıkılan yürekler
Ne zaman dirilecek fikir ocağında
Hayattan kovulmuş fikirlerim
Gül yaprağında gizlendi
Yağmura dolup aktı sellerle birlikte
Sevgililerin yüreğinde aşkı her yerde
Ergen bir tohum oldu toprağında

Gömün hayallerimi dibine
Kızılca kıyamet bir savaşın dibine
Gördüm düşlerimi tam da bu gece
Yorgun bir mevsimde, kara tipide
Dalları kırık, ulu bir çınarın dibinde
Devrim düşleri gördüm ihanet gecesinde
Devrik bir hakanın portresinde

Gül mevsiminde gül ey gülüm
Çocuklar yıkanır zikir sesinde
Ağaçlar beslenir bedenimden
Devrimler beslenir yüreğimden
İsyan fidanları büyür sevgimden

İsmail Okutan

Kuşlar Uçmadı Bugün

Kuşlar Uçmadı Bugün

Kuşlar uçmadı bugün
Bülbül söylemedi yanık türkülerini
Açmadı kapısını bana beyaz bulutlar
Huzuruna kimseyi almadı hasretin sultanı
Kurumuş ağaçlarda yeşil duygular kaldı.

Hüzün tadında giriyor ağzıma lokmalar
Her şey küskün, sevdalı gibi
Herkes ağlamcıl, üzgün
Çocuklar umutsuz, ölgün
Her şey siyah bulut gibi kara haber taşıyor
Sevgi yanımdaki servet
Pardösünün altına gizlenmiş şehvet

Kuşlar uçmadı bugün
Dağlardaki heybetli duruşlar kaybolmuş
Zalim bir yaratık konmuş her tarafa
Her tarafı sarmış zulmetin korkusu

Gece ölüyor saçlarında bulutlar
Yağmur kimin gözlerine doluyor, bilmem
Benim gözlerime hep gözyaşları doluyor.
İrkilip diriliyorum apansız fırtınayla
Anlam kasırgası savuruyor kelimeleri zihnimde

İsmail Okutan

Savaşın Kıyısında Bir Çocuk

(Altı tane ikiz acıyla birlikte yaşayan Filistinli
bir anneye ithaf ediyorum)

alevler yakıyorken yüreğini
ölmüş annelerin duygularını topluyor
topluyor toprağa serpilmiş sıcak hayallerini
topluyor savaş alanından
hiç tereddüt etmeden
füze rampalarından fırlatıyor öfkesini
bir sevdanın türküsünü yakıyor yüreğinde
yükselen dumanlarla birlikte
ağarıp çıkıyor duyguları gökyüzüne
acıların kıyısında dalgalar vuruyor dağlanmış gül yüzüne

ve yürekleri yakıyor çığlıklar
yanakları yalıyor alevler
alevler, alevler ah alevler
evleri barkları yakıyor alevler
yanakları yalıyor alevler
hep çocukları dağlıyor alevler
saçlarını dalgalandırıyor füze rüzgarları
tanksavarlar yaylım ateşe tutuyor
bilyelerini

ağzında dualar tespih tespih
parmakları silah gibi kurşun sıkıyor geceye
çığlıkları kılıç gibi batıyor vicdanlara
acılar giriyor karınlarına annelerin
bedduaları siyah bir bulut olup kaplıyor gökyüzünü
bir yas örtüsü kaplıyor yeryüzünü

savaşın kıyısında bir çocuk
boynu bükük
gözleri sönük
elleri böğründe suskun bakıyor
gecenin karanlığında yürüyor bir sevdaya
fakat ayakları onu götürüyor başka bir kavgaya

yanı başında bir halk ölüme akıyor
yanı başında bir ırmak acıya dalıyor
bütün umutlarla birlikte
denize batıyor hayal gemisi

savaşın kıyısında bir çocuk
aniden koşuyor, tutunuyor hayatın eteklerine
saçma bir savaş kesiyor önünü
can yeleğini takıp dalıyor acılar denizine
konuşmak istiyor, siyah dumanlar tıkanıyor genzine
koşmak istiyor, saçmalar batıyor ayaklarına
ayakları yalın, yüreği yalın
dünyayla arasındaki duvarlar kalın

saçları simsiyah
çığlıkları simsiyah
duyguları darmadağınık
kelimeler anlamını yitiriyor
işte şimdi
insanlık can çekiyor savaşın orta yerinde
Savaşın kıyısında bir çocuk
aniden koşuyor, tutunuyor hayatın eteklerine
can yeleğini takıp dalıyor acılar denizine

İsmail Okutan

Sevgilinin Gözlerindeki Denize Bakılarak Söylenmiş Şiirler

Duygularım yağmur yüklü bir bulut olmuştur
Sağanak yağmurlar gibi yağar dağlara
Sicim sicim yağar bodur ağaçlara
Konveksiyonel bir yağıştır gözyaşlarım
Şuayp gibi ağlamadan sevda yağmaz üzerime

Denizleri tazeler gözyaşlarım
Her seferinde hüznüleri çoğaltan yağmur
Kalpten boşanırcasına yağar
Yeni anlamlar katar toprağa
Benim toprağımda diriliş çiçekleri patlar
Sonbaharın dökülen yaprakları
Benim evrensel yasıma çanak tutar
Yamaçlardan akar, iner yüreğime yağmurlar

Vur asanı bir kez daha denize ey Musa
Belki yarılır da kalbimiz
içinden geçer mazlumlar ordusu
Ağla,
Ey sevgilinin gözlerindeki denize bakarak
şiirler söyleyen sevgili, ağla.
Şuayp gibi gözlerini kaybedercesine ağla,
Yakup gibi gözlerini kör edercesine ağla
Eyyüp gibi bedenini parçalarcasına ağla
Mecnun gibi dağları eritircesine ağla
Gözyaşlarıyla belki yükselirde sular
Kurtulur umut neslini taşıyan gemiler.
Paslı zincirlerden kurtulur karartılmış kentler
Kalbin pasını siler belki gözyaşları

Göğsümde çakan şimşekler
Aydınlatır yüzü karartılmış ülkeleri.
Özgürleştirir kalbi barış bıçağıyla sökülmüş köleleri.
Kara düşünceler basmadan beyin kanallarımızı
doğurmak istiyorum düşüncelerimi
Yüreğim sürgün yeri oldu sürgün düşüncelere
Artık direniş gemisine limanlar açarım içimde
Direniş yüklü gemiler geçer sularımndan.

Bol eylemli gecelerde buluşalım;
Ey sevgilinin gözlerindeki denize bakarak
şiirler söyleyen sevgili,
sen dört mevsim hüküm sürersin kalbimde
söz denizinde boğulunca duygular
direniş yüklü gemiler geçer sularımızdan.

Kovdum artık şehvet duygularını gökyüzünden
İhanet bandıralı gemileri denizimden
Yüreğim sürgün yeri oldu sürgün düşüncelere
Artık direniş gemisine limanlar açarım içimde
Direniş yüklü gemiler geçer sularımndan.

İsmail Okutan

Sevgisiz Kalınca Açlıktan Öldü Herkes

Bütün yıl boyunca yağdı sevgi yağmuru
Bütün yıl boyunca yağdı üzerimize
Sevgiden sonra güzel kokuyordu yürek
Çocuk gülümsemeleriyle birlikte
Açıldı güller
Yağmurla değil sevgiyle birlikte
Açıldı İtir Çiçekleri
Gönülden güller patlak verdi
Sevgi yağmuruyla birlikte
Temizlenip arındı yürek kötü duygulardan
Sevgi yağmuruyla birlikte,
Susuzluktan ölürlen
Doydum sevgiye
Doğdum sevgiye yağmurla birlikte.

Bütün yıl boyunca yağdı sevgi yağmuru
Bütün yıl boyunca yağdı üzerimize
Hiçbir çocuk bu kadar gülümseyemezdi
Hiçbir yağmur bu kadar ıslatamazdı

Bütün yıl boyunca yağdı sevgi yağmuru
Bütün yıl boyunca yağdı üzerimize
Bütün yıl boyunca sevgi yağmuru
Hiçbir zaman yavaşlamadan
Hiçbir bayram bu kadar sevindiremezdi çocukları

Bütün yıl boyunca yağdı sevgi yağmuru
Bütün yıl boyunca yağdı üzerimize
Hiçbir gün ıslanmadı zalim
Hiçbir an uslanmadı zalim
Hiçbir gün doymadı gönül
Hiçbir an kanmadı gönül
Hiç kimse kurtulmadı yağmurdan
Bir damla su içemedi zalim
Hiç kimse kurtulmadı ölümden
Sevgisiz kalınca açlıktan öldü herkes

İsmail Okutan

Sevk Edin Yüreğimi Sürgüne

Mülteci bir kentin üzerine sevk edildi
İsyana dair duygularım,
Seri bir duygu katili oldum şimdi.
Kim bilir belki de yeşerdi ölmüş duygular.
isyancıların üzerine seferber edildi yüreğim.
isyancıların isyanıyla beraber oldu yüreğim.

Gözlerimin takıldığı her yere
Yüreğim sevk edildi sürgüne bin kere
Kanatlanıp gitti ruhum, kanatlanıp gitti
Tutsak kentlerin üzerine.

Sevk edin yüreğimi sürgüne;
İşgal altındaki aşk beldelerine
Sevk edin en çetin kış aylarında
En onmaz yaraların açıldığı savaşların üzerine,
Gözlerin kanla dolduğu gecelerin üzerine

Yüreğimde nükleer bombalar var,
Sevk edin yüreğimi sürgüne;
Aşkların öldürüldüğü yere,
Sevdanın idam edildiği yere,
Günahsız çocukların katledildiği yere.

Sürgünden sürgüne sevk edin yüreğimi
Yangından dönüyorum, sürgüne sevk edin yüreğimi
Sürgünde daha güzel sevgiler okudum ben
İpekten daha yumuşak hüzünler dokudum
Sürgünün gözlerinde ıstırabın kitabesini okudum

Yüreğimde yakıp yıkan hüzün var
Sevk edin yüreğimi sürgüne;
İşgal altındaki aşk beldelerine
Yüreğimizi alevlendiren acıların üzerine
Gülleri ateşe veren yangınların içine

Her yerden kovuldum, hasret girdi koynumda
Çağlardan esaret geçti boynuma
Sürgün veren aşkları getirin yanıma
Dört mevsim iklimi toplandı yüreğime
Altın bir duygu nasıl da yuvalandı yüreğime

Yüreğimde nükleer bombalar üreten bendim
Tankları sabote eden bendim
Uçakları gökyüzünde vuran bendim
Güllerin sevdası için ben mücadele ettim
Sevdanın sürgününe ben müdahale ettim
Sürgünde benim yüreğim var
Yüreğimde sürgün var

Sevk edin yüreğimi sürgüne;
Güllerin ağladığı yere,

Betonların çiçek verdiği yere,
Anaların yüregini kaybettiği yere.

Sevk edin yüregimi sürgüne;
Çocukların her şeyini yitirdiği savaşın üzerine,
Yüregimizi yakıp yıkan yangınların üzerine,
Yüregimi sevk edin sürgünden sürgüne
Sürgünden mücadelenin kalbine

İsmail OKUTAN

İsmail Okutan

Sönmüş Umutlara Karşı Yıldızlar

Sönmüş Umutlara Karşı Yıldızlar

Umut pazarında yetim kalmış bir çarşıda
Yalnızlığın can penceresinden
Parlayan yıldızları seyretmek
Sönmüş umutlara karşı
Ah ne olur
Bir çiçeğin kalbinde dirilse yeniden insanlığımız
Tutsak yeniden, tutsak çınarların dallarından
Kapsa yeniden yeryüzünü çınarın gölgesi
Ansızın dolsa içimize bir Hz Ömer kompozisyonu
Bulsak yeniden kayıp sevgiyi bir örümcek ağında
Dalları meyve tutar ihtiyar ağaçların
Tepesi yas tutmaz küçük yamaçların

Kaf dağından yükseldi bir yankı
Camdan bakıp bana gülümsüyordun ey Zümrüdü Anka
Hicran Çilehanesi'nde güller büyüten adam
Kuşlarını uçurup gittin ya gökyüzüne, artık ne gam
Aşk yok artık artık onu biz öldürdük elimizle
Sevgi yok artık onu biz boğduk şehvetimizle
Dağlar kadar büyük yasını içimize gömdük de bıraktık

Mayınlara basarak yürüdün hep
Bu yaşamın dibinde çürüdü bedenim
Göğe uğrayıp yıldızları devşirdin
Ebemkuşağının tüm renklerini topladın gözlerinde

İsmail Okutan

Tenimi Ürperten Neydi

Kafdağı'ndan gelen bir ilham çocuğu
haber vermişti bana
Kuşlar dallarında soğuktan değil
Sevgisizlikten üşümüştü
Sevgi şehvetin eline esir düşmüştü
Anladım ki insanlar açlıktan değil,
Sevgisizlikten iyice küçülmüştü
Beynime giren bir ilham çocuğu haber vermişti bana
Gidasız kalan Afrikalı çocuklar değil,
Sevgisiz kalan tüm dünya çocukları ölmüştü.

Ben kışın en soğuk günlerinde bile hiç üşümedim
İçimi bunaltan bu duygusuz betonların arasında
Nasıl da titreyip üşüdüm
İçimi ısıtan sıcaklık değil sevgiydi
Beni ürperten, tenimi donduran neydi
Neydi dudaklarımı uçuklatan
Gözlerimin ferini söndüren hafakan
Neydi Allah aşkına neydi, kanımı hareketsiz kılan
Ah efendim!
Sevgi şehvetin eline esir düşmüştü ya bir kez!
İşte buydu dertlerimin, hastalıklarımın nedeni

Ey sevgililerin sevgisi
Ne olur gel, kalbimi onar
Onar ki;
Hastalıklarım ve dertlerim de son bulsun
kalpleri onar ki
Yeryüzünde sevgi iktidara gelsin
Kayıp sevgililer artık bahtı yara gelsin
Bitsin tüm işkence ve ıstıraplar
Yeryüzünde hiçbir çocuk aç kalmasın sevgiye
Hiçbir anne feryat etmesin
Savaşların kucığında büyüyen çocuğu için
Ne olur kalpleri onar ki
Şefkat ve acıma duygularıyla dolsun insan etoburları
Yeryüzünde hiç bir çocuk aç ve biilaç kalmasın
Hiçbir neden boşaltmasın yüreğimizin suyunu
Ne olur, kalplerimizi onar ki
Tenimizi ürpertmesin bir daha savaşlar

İsmail Okutan

Uçup Gitti Gönlüm

Uçup gitti gönül dünyasından güvercinler
Uçup gitti gönlüm güvercinlere
Güverteciler yaralı, alabora oldu aşk gemisi
Gülüşlerim ıslandı, düşlerim yandı suyun içinde
Aşkı buldular hayat enkazının altında serüvenciler
Saçlarımda sicim sicim yağmur
Gecenin üzerini kapattı vahiyden çıkan nur
Kiralık duygularla severken
Münzevi olanı
Günahlardan doğuyor yüzümüzde kalın çizgiler
Yeni perdeler açılıyor hayata
Hangi aşka niyetlensem
çetelerin elinde satılık
hangi sevdaya niyetlensem
devletin elinde kamulaştırılmış
hangi yola girsem barikatlarla kapatılmış
hiç esir olmadı gönlüm
uçup gitti gönlüm
uçup gitti Bağdat semalarına
ağaç yapraklarının hazanda savruluşu gibi
hayatın kurşununu yemiş bir çocuk için
uçup gitti gönlüm
savaşın ortasında vurgun yemiş bir çocuk
beni hüzünden hüzüne savurdu işte
uçup gitti gönlüm
uçup gitti Kandahar dağlarına

İsmail Okutan

Yağmur Sevgi Dağıtmaktan Vazgeçmeseydi

Yağmur Sevgi Dağıtmaktan Vazgeçmeseydi

Mademki yaşamayı ödünç almadık
Yaşatalım sevdamızı sonuna kadar
Ellerimiz kan kaybediyor olabilir ama
Yüreklerimiz her zaman sevda doluyor
Her zulüm seansından sonra
İçimizde bir Hz. Ömer kompozisyonu
Aşkın özgül ağırlığı
Külçe külçe yığıldı üstüme
Külçe altın gibi doldu yüreğime
Ve ben bu aşk şöleninden çıldırarak çıktım.
Ey avuçlarımın içinde dolaşıp duran kıyam sabahı
Nedir bu böyle ışık üfleyen gözlerimize
Nedir bu kalbimde kaynayan ihtilal hazırlığı
Çisem Çisem hüznün yağmasaydı saçlarıma
Vazgeçmeseydi yağmur sevgi dağıtmaktan
Bugün, belki de hiç bir zaman ağlamazdım
Yüreğimde kalan şimdi fışkıran bir çiçek,
Ve sıcak bir yaşama cesareti veren bir ürperti serinliği
Hem uysalım hem de birazcık asi ve deli
Duysalardı bunu cellatlar bile ölürdü darağacında.

İsmail Okutan

Yanmak Bana Düşer Sevda Ateşinde

Yanmak bana düşer sevda ateşinde,
Kurtulmak bana düşer nemrutun ateşinden,
Atılmak bana düşer dipsiz ölümsüzlük kuyularına,
Uçmak bana düşer engin aşk bulutlarına doğru,
Yanmak bana düşer aşk ateşinde
Giymek bana düşer ateşten bu gömleği
Savunmak bana düşer güllerin goncasını
Diken olmak bana düşer gül bahçesinde
Söylemek bana düşer bülbülün yanık türküsünü

Hangi yolculukta niyetimi bozduysam
Hangi eylemde fikirsiz kaldımsa
Hep zaman mekândan bağımsız oldu
Kurtarmak bana düştü
Çocukları tankların altından
Şaray yöneticilerini kölelik karakterinden
Güvercinleri öldürücü tuzaklardan
Kurtarmak bana düştü

Özgür bırakmak bana düştü
Yazgısı kölelik olan halkları düşünce zincirinden
Yanmak bana düştü sevda ateşinde
Kaçmak bana düştü ölü kentler mezarlığından
İşte özgürlük yağdı kalbime
Mücadele doldu damarlarıma
İsyan sardı kentin etrafını
Kıyam dolaşüyor biteviye sokaklarında

Bozmak bana düştü efsunlanmış bilinç düğümünü
Okumak bana düştü gizemli kölelik tarihini
Bu ülkeyi kim uyuttu
Bu şehri kim katletti
İşte yüreğime isyan düştü
Saraylarda güller üşüdü

İsmail Okutan

Yaşamak Dediğimiz Savaşım

Savaşı bir kez daha başlatsak yüreğimizde, bir kez daha
Sonra yüreğimiz yayılirse tüm yitik coğrafyalara
Benim dipçiklerle yarası akılıp fincanlarla kanı içilen
yitik coğrafyalarım

Bizim yaşamak dediğimiz savaşım
Züleyha'nın Yusuf sevdası gibi bir şeydir aslında
İşte ölüyoruz öpüp alınımıza koyduğumuz
Sevdanın her anında
Yüreklere sürdüğümüz sevdalar
Namludan boşalan ölüme özgürlükler.
Suyu ve ekmeğidir yaşamının

Kaç kez sus pus oldum
Seni haykırıyorum varken
Kaç kez toprağa çakılıp kaldım
Uçurumlarda uçasım varken
Bu günlerde zulüm gecelerinden
Ve İşkence seanslarında da konuklarım oluyor
Zamanın neresindeyim ben
Neyin kıyısında
Bu nehir duygularımı alıp nereye akıyor.
Nereye akıyor benim kanımla kan kırmızısı olan bu nehir
Yaşamın savaşla kıyısı nerde bitiyor bilmiyorum
Hep böyle sürüp gidecek mi mermilerin hakimiyeti
Yaşama gömülüp kalacak mı serseri mayınlar
Ve kalplerimize gömülüp kalacak mı sevgiler
Şimdi savaş mı benim içimde
Yoksa ben mi savaşın kıyısında bilmiyorum
Seni resmediyorum yüreğimim duvarlarına çocuğum.

Savaşı bir kez daha başlatsak yüreğimizde bir kez daha
Sonra yüreğimiz yayılirse tüm insan coğrafyalarına

Bir deli fişeği bir çiçeğe yeğlemek
Sevgi yerine nefretin soğuk yüzünü düşlemek
İşte budur savaş denilen şey
Şimdi kim taşıyor yaşamın akıl almaz yükünü
Şimdi çocukların gözünde ölmüş müdür bahar
Şimdi gözyaşlarıyla tuzlanmış mıdır nehir
Şimdi yaşamın bütün yolları buzlanmış mıdır

İşte şimdi gül görevli silahlar lazım
Zalimlerin saltanatını yıkacak ahlak lazım
Yaşamı bahara dönüştürecek düşler lazım
Taş kalplerden yankılanıp göğü ağlatacak vahlar lazım

İsmail Okutan

Yeşert Sevgi Güllerini

Ey bir tarafta sevgileri bir tarafta hüzünleri emziren anne
Ey Leyla ile Mecnunun aşkına eş değer bir aşkı büyüten anne
Duygularımı kanatıp içimi kan gölüne çevirdi öksüz bir hancı
İçimde birike birike esrarlı bir yara haline geldi sancı
Al götür beni umutları büyüttüğün beldeye

Ey en onulmaz sancılarımı sevgiyle dindiren anne
Ey tüm katmerli acılarını beşikte uyutan anne
Yeşert sevgi güllerini, büyüt barış ağacını
Ey en kutsal sevdalara yardım ve ortaklık eden anne
Yeşert sevgi güllerini, büyüt barış ağacını

Ey bir tarafta sevgileri bir tarafta hüzünleri besleyen anne
Ey Leyla ile Mecnunun aşkına eş değer bir aşkı büyüten anne
Ey has bahçede kaybolmuş bülbülleri arayan
Ey savaş rüzgarlarıyla dağılmış sümbülleri toplayan anne
Yeşert sevgi güllerini, büyüt barış ağacını

Ey mutluluk kütüğünden filizlenen hüzünleri büyüten anne
Büyüttüğün ağaçlarda yuva kursun yetim kuşlar
Gölgesinde barınsın tanımsız duyguların çocukları
Ey sonsuzlayın uzanan aydınlık sevdamin sahibi
Al götür beni İbrahim'in ateş çemberine

Ey bir tarafta sevgileri, bir tarafta hüzünleri emziren anne
Ey Leyla ile Mecnunun aşkına eş değer bir aşkı büyüten anne
Ey dünyanın tüm boynu bükük çocuklarını sevdiren anne
Al götür beni Yusuf'un rüya tahtına
Al götür beni Yusuf'un zindandaki bahtına

Ey karşılıksız dostluklara evini açan anne
Al götür beni Eyyüb'ün çile mesaisine
Ey dünyanın en saf, en kaim duygularının mekanı olan anne
Al götür beni o albenili bakışların özlediği mutluluğa
Al götür beni açlıktan kıvranan çocukların bakışlarındaki masumluğa

Ey dünyanın en saf, en kaim duygularının mekanı olan anne
Bu dünyada sevinç diye bir şey var mı bilmiyorum?
İçinde en derin hüsrancı yaşasan da
Çok iyi biliyorum sevinç en çok sana yakışır anne
Dökülsün yere yıldızlar, gümüş duyguların yükselsin

Biliyorum tüm yıpranmış sevdalar senin yüreğinde
Tüm karşılıksız dostluklar senin evinde
Tüm acılı ve acıkmiş çocuklar senin avuçlarında
Tüm donmuş umutları eritiyorsun yüreğinin sıcaklığında
Tüm sahipsiz kalmış halklara geliyorsun hızır kılığında
Tüm muhatapsız çığlıklar senin ellerinden yükseliyor göğe
Ağuşumda saklıyorum hayata küsmüş yüreğini

Ey tüm donmuş umutları yüreğinin sıcaklığında eriten anne
Duvarları hüzünle islenmiş odamda

Tek başıma otururken sahte düşlerle
Bitkin ve kırgınken bedenim sen geldin aklıma
Kalktım ve yürüdüm senin hatırına
Su verdim hüznün çiçeğine senin adına
Gözlerini saklayacağım sonsuza kadar içimde

Ey insanlığı sevgiyle emzirip büyüten anne
Ne olur aşkından bir zerrecik gönder bana
Sensizlik yarama her dem merhem olsun
Sevgisizlikten donup ölmek üzereyken
Merhametin zekasıyla doyurdun kalbimi.

Ey kalbinin bir yanı kıvılcım, bir yanı kor olan anne
Yüzünde bin bir çeşit gül, yeter ki sen gül
Çorak gönlüme bir kez güldün ya ey anacığım
Senin gülücüklerine ben tam bin defa yanacağım
Yeşert sevgi güllerini, büyüt barış ağacını

Ey çorak gönlümü gülücükleriyle yeşerten anne
Ey tüm donmuş umutları yüreğinin sıcaklığında eriten anne
Ey feri sönmüş gözlerimize durmadan ışık üfleyen anne
Ey aşkının bir zerresiyle yarama merhem olan anne
Yeşert sevgi güllerini, büyüt barış ağacını

İsmail Okutan

Yitik Sevdanın Diyarına

Pervasızca esiyor penceremden aşk rüzgarı
Gönlümün pervazlarını iyice açarım
İçime dolar aşk sarhoşluğu
Eyyüb'ün çilesinden
Çektim bir sürme gözlerime
Beşparmağından akan rahmet çeşmesine susadı gönlüm
Geçmişin surlarına tırmandı duygularım hasretle
Gelgit olayına döndüm duygularımın elinde
Adım adım yaklaştım aşkın adına

Protez yürekli kalabalıkları protesto ederek
Bir ordu halinde koştum sevdanın suyuna
Unutulmuş bir aşkın sürmesini çektim gözlerime
Sicim sicim yağıyor gülüşler aşkın toprağına
Kayıp ordunun süvarileri dörtnala koşuyor
Yitik sevdanın diyarına

Geçmişin surlarına tırmandı duygularım
Sevdanın yanık türküleri çıkmaz kulağımdan
Sulara abandı ateşten gömleğim
Bir ordu halinde yürüdüm şehvetin üzerine.
Beşparmağından akan rahmet çeşmesine susadı gönlüm
Geçmişin surlarına tırmandı duygularım
Beşparmak dağlarından aşıp koştı gönlüm k

İsmail Okutan

Yüreğimde Tutuklu Kaldı Hasretin

Semada uçup bir kelebek gibi sana doğru geldi Anneciğim.
Ne olursun incitmeden melek kanatlarında al anneciğimi
Bu dünyada hiç gün yüzü görmedi anneciğim
Ne olursun gül yüzünü göster anneciğime

Emrin geldi dizlerime, diz çöktüm önünde
Ne olursun kaldıramayacağım acıları gönderme yüreğime
Bir tarafından tutunuyorum ıstırapın kulpuna çaresiz
Bir taraftan kazınıyor beynime ölümün yalın hali
Bir taraftan ruhumu kanatıyor acının özgül ağırlığı

Mademki Melek kanatlarında aldın anneciğimi bizden
Ne olursun Rabbim,
En azından sevgisini yüreğime sal anneciğimin
Ne olursun yüreğimde sonsuzca kal anneciğim.

Bu dünyada hiç gün yüzü görmedi anneciğim
Ne olursun, gül yüzünü göster anneciğime
Ne olursun, Bir kez daha
Bir kez daha yüzüne bakıp kalbimi onarmayı nasip et bana
Ne olursun ebedi makamını göster bana

Mademki Melek kanatlarında aldın anneciğimi bizden
Ne olursun ruhunu incitmeden al anneciğimi
Mademki yüzünü bulutların ardına saklayıp gittin
Ne olursun sevgini yüreğime sal anneciğim
Ne olursun cennet bahçelerine dal anneciğim
Ne olursun, gel, yüzünü göster bana anneciğim.

Şimdi bu öksüz oğlun durmadan sana ağlar
Ayrılığın, içime saklanıp yüreğimi dağlar
Şimdi yüreğimde tutuklu kaldı hasretin
Şimdi her dem bir hüznün çeşmesi içimde çağlar
Matem neler getirdi içime sayamadım
Hüznün fethetti yüreğimi içinden çıkamadım

İsmail Okutan

Yüreğimi Avuçlarımda Taşıyorum

Milli gelirden payıma düşen bu kayıtlı zulüm
Yine esaretimi tazeledi
Sevdami yüreğimde
Yüreğimi avuçlarımda taşıyorum
Ömrümü uçurumun başında geçirdim
Karantinaya alındı fikirlerim

Öyle bir zulüm rıhtımındayım ki
Hiçbir gemi kalkmaz
Hiç kimse el sallamaz
Hiçbir Deniz Feneri yok
Gökyüzü kapandı üzerime

Tut ki özgürlük taşıdı bizi bahara
Ne özgürüm bugün, ne de esir
Bir zulüm coğrafyasında olduğumu çok iyi biliyorum
Dudaklarım uçuklandıysa
Ellerimden acılar damlıyorsa buz gibi zamana
Saçlarıma kırağı düşmüşse
Topuklarım nasırlandıysa ardında koşmaktan
İçim barut gibiyse
Gözlerim çakmak çakmak olduysa
Milli gelirden payıma düşen kayıtlı zulümdür bu

Umuduyla her sabah yeniden dirilirim bu sevdanın
İçimde damla damla biriken isyan
Beni özgürlüğün sularına çekiyor an be an
Kıyama verdiğimiz randevuyu kaçırdık yine
Sınır boylarında nöbet tuttuğum bu sevda
Ya mezarım olacak
Ya da İbrahim gibi içine atılıp dirildiğim ateş
Çiçeklerini özlediğim ateş olacak bu sevda
Belki isyanımı yayarım toprağa
Kıyama kalktığını görürüm halkımın
Müptelasıyım ben bu sevdanın
Merhemidir bu sevda her yaranın

İsmail Okutan

Yüregimin Tortusu

Büyür evlatlarım elbette bu zorba eller altında
Büyür gür ırmaklarla sulanan deli ormanlar gibi.
Mademki sana bir çıkış sunamıyorum
Gel çıkar beni bu girdabın kollarından
Çıkar yüreğimi mazlum ve masum ayarından
Ey kalbimin sonsuzluğa uzanan
Ölümsüz sevdasının sahibi
Yeni doğan bir güneş gibi al yükselt beni

Gittikçe kalabalıklaşan bu takma yürekli insanlar
Gün geçtikçe artırıyor yalnızlığımı
Artırıyor canlı ve de kanlı sızılarımı
Çileyi anısına bir taş bile dikilmeyen
O çığlıklı çocuklarıma sormalı
Hep akıp gider o delişmen duygular
Gür ırmaklarla beraber ulaşırlar okyanuslara
İçine şehvetten bir takım unsurlar karışmış
Sevgiyi kovuyorum artık kalbimden
Nefreti her zaman fetretle eş değer kıldım.
Çileyi tüm ihtişamıyla içine çekmiş
Bir elem bireyi olarak zonkladı kalbim.

İsmail Okutan